

РЕШЕНИЕ

№ 4584

гр. София, 04.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 20.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разглежда дело номер **8742** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на Е. Н.- гражданин на К. срещу Заповед № 5384з-350/20.06.2025 година на Началник ГПУ- Летище В., с която е поправена очевидна фактическа грешка в Заповед рег. № 5394 ПАМ-9/02.06.2025 година на Началник ГПУ- Летище В..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност, немотивираност и издаване на заповедта при допуснати съществени нарушения на административно- производствените правила, като е допуснато нарушение на нормата на чл.44,ал.2 от ЗЧРБ при издаване на заповедта. Искане се отмяна на заповедта.

В съдебно заседание, оспорващият- Е. Н., редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по оспорването- Началник ГПУ-Летище В. редовно и своевременно призован се представлява от юрисконсулт К., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и моли да бъде редуцирано.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед №4064з-1022/26.09.2019 година Директор Регионална дирекция“ Гранична полиция“-Аерогари определил длъжностни лица, които да налагат принудителни административни мерки на основание чл.44,ал.1,във връзка с чл.39а,ал.1,т.1-5 и чл.44,ал.6 от ЗЧРБ, измежду които и Началниците на ГПУ-С. , ГПУ- Летище Б., ГПУ- Летище В. и ГПУ-

Летище П. към РД“ГП- Аерогари .

На 02.06.2025 година Началник ГПУ-Летище В. със Заповед №5394 ПАМ-9/02.06.2025 година е наложена ПАМ „ Връщане на чужденеца М. Ерсултан, лице самоопределящо се като гражданин на Република К., [дата на раждане] и допуснал предварително изпълнение на заповедта на основание чл.60,ал.1 АПК.

На 09.06.2025 година Разузнавач в Група ОИД-ГПУ- Летище В.– Инспектор депозирал Предложение до Заместник – началник ГПУ Летище В. за издаване на Заповед за поправка на очевидна фактическа грешка в Заповед за „ Връщане до страна на транзитно преминаване – Република Турция с рег. № 5394 ПАМ-9/02.06.2025 година и в Заповед за принудително настаняване в СДВНЧ към Дирекция“ Миграция“- МВР с рег. № 309/02.06.2025 година .

На 20.06.2025 година Началник ГПУ- Летище В. издал оспорената Заповед рег. № 5394з-350, с която изменил Заповед рег. № 5394 ПАМ-9/02.06.2025 година по описа на ГПУ- Летище В. както следва, като текстът-„ като взех предвид, че лицето представляващо се за казахстански гражданин М. Ерсултан, [дата на раждане] е направил опит за напускане на страната чрез използване на фалшив документ – паспорт на Полша № JT5042748, издаден на 21.03.2024 година с имена Т. В., [дата на раждане] , както и мотивите изложени в Предложение, рег. № 5394р-9913/02.06.2025 година по описа на ГПУ- Летище В. заповядал - налага ПАМ“ връщане на чужденеца М. У., [дата на раждане] , представляващ се за гражданин на К., да се чете „На основание чл.41,т.3, вр с чл.10,ал.1,т.7 и чл.44,ал.1 от ЗЧРБ, затова, че лицето Е. Б. Н., [дата на раждане] , представил се за гражданин на К. без документ за пътуване е направил опит за напускане на страната чрез използването на фалшив документ – Паспорт на Полша JT5042748, издаден на 21.03.2024 година на Т. В., [дата на раждане] ,както и мотивите за налагане на ПАМ,изложени в Предложение, рег. № 5394з-10723/20.06.2025 година по описа на ГПУ- Летище В. наложил ПАМ“ Връщане до страна на произход“ – Република К. на Е. Б. Н., [дата на раждане] , гражданин на К. без документ за пътуване.

Заповедта е връчена на оспорващия на дата 23.06.2025 година , а текстът и е преведен на разбираем за него език с помощта на преводач от руски език/ видно от отбелязването върху заповедта , приложена на лист 6 от делото/.

На 07.07.2025 година оспорващият депозирал жалба срещу оспорената Заповед до Директор РДГП- Аерогари, а последният с Решение № 406400-2459/31.07.2025 година оставил жалбата на оспорващия без уважение като недопустима/ предвид,че е подадена жалба до АС- Варна.

Решението е връчено на служител на адвокат Б. на 04.08.2025 година по пощата с обратна разписка.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София- град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

Оспорената Заповед № 5394з-350/20.06.2025 година на Началник ГПУ- Летище В. представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност,по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При проверката,съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта е издадена от компетентен орган-това е Началник ГПУ- Летище В., като по силата на чл.44,ал.1 от ЗЧРБ принудителните административни мерки се налагат със заповеди на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", директорите на главните дирекции "Национална полиция", "Гранична полиция" и "Борба с организираната престъпност", директорите на Столичната и областните дирекции, директора на дирекция "Миграция", директорите на регионалните дирекции "Гранична полиция" на Министерството на вътрешните работи или на оправомощени от тях длъжностни лица.

От своя страна, със Заповед № 4064з-1022/26.09.2019 година на Директор Регионална дирекция "Гранична полиция" са определени длъжностни лица, които да налагат ПАМ по реда на чл.44,ал.1, във връзка с чл.39а,ал.1,т.1-5 и чл.44,ал.6 от ЗЧРБ са определени длъжностни лица, които да издават заповеди за налагане на ПАМ по този ред. Именно Началник ГПУ-Летище-В. е издал Заповед № 5394 ПАМ-9/02.06.2025 година, с която е наложена ПАМ "Връщане на чужденеца М. Ерсултан, лице, определящо се за гражданин на Република К.. Съгласно чл.62,ал.2 от АПК очевидни фактически грешки, допуснати в административния акт, се поправят от органа, който го е издал, и след изтичане на срока за обжалване. За поправката на очевидни фактически грешки се съобщава на заинтересованите лица. Решението за поправянето подлежи на обжалване по предвидения в този кодекс ред.

Оспорената Заповед за поправка на допуснатата очевидна фактическа грешка е издадена от органа, който е издал Заповедта за налагане на ПАМ- "Връщане"- Началник ГПУ- Летище В., на когото са делегирани правомощия да издава заповеди за налагане на ПАМ по реда на чл.39а от ЗЧРБ. Наред с това,между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства се установява, че лицето Б. К. към датата на издаване на Заповедта за поправка на очевидна фактическа грешка е заемал длъжността – Началник ГПУ- Летище В. .

При издаване на Заповедта,ответникът по оспорването е нарушил процесуално- правните разпоредби, което е довело и до нарушаване на материално-правните разпоредби.

В нормата на чл. 62, ал. 2 АПК е посочено, че очевидни фактически грешки, допуснати в административния акт се поправят от органа, който го е издал и след изтичане на срока на обжалване и от анализа на правната норма е видно ,че законодателят е предоставил право на административния орган да поправи допуснатата от него очевидна фактическа грешка при издаване на административния акт, независимо от това дали същият е влязъл в сила или не и без да го обвързва със срокове. Очевидна фактическа грешка по смисъла на чл. 62, ал. 2 от АПК е несъответствие между действителната воля на административния орган и нейното изразяване, като целта на поправката на очевидната фактическа грешка е разкриването на вече формираната действителна воля, а не промяната на фактическите и/или правните изводи на издателя на акта. В тази връзка следва да се има предвид, че ако пък волята е формирана неправилно, тя не може да бъде заместена под формата на поправка на очевидна фактическа грешка.

В случая, първоначалната Заповед за налагане на ПАМ- „Връщане“ е издадено срещу друго лице, с посочени различни имена от оспорващия и след това след установяване на истинските му имена е издадена Заповедта за поправка на очевидна фактическа грешка от страна на органа, издал Заповедта за налагане на ПАМ, но установяването на действителните имена на лицето и неговата самоличност, спрямо което е наложена ПАМ- "Връщане" не обуславя издаване на Заповед за поправка на очевидна фактическа грешка, още повече,че е налице промяна и във фактическите и правните основания,която по същество представлява издаване на нова заповед. В Заповедта за налагане на ПАМ от 02.06.2025 година освен, че са посочени различни правни основания / като в Заповедта от 02.06.2025 година липсва посочване на нормата на чл.44,ал.1 от ЗЧРБ, а в Заповедта за поправка е посочена тази разпоредба, са посочени и нови фактически

обстоятелства и нови мотиви- в Заповедта за поправка е препратено към Предложение , рег. № 5394р-10723/20.06.2025 година, което е ново и не е е залегнало в Заповедта от 02.06.2026 година. Наред с това, със Заповедта от 02.06.2025 година е посочено само „ Връщане“, а в Заповедта за поправка- „ Връщане до страна на произход- Република К.. Със Заповедта за поправка на очевидна фактическа грешка“, административният орган е извършил промяна, както във фактическите и правните основания на издадена преди това Заповед, но по отношение на субекта, като посоченият нов субект, спрямо когото Заповедта произвежда действие, по същество представлява издаване на нов административен акт, а не поправка на очевидна фактическа грешка, като извършената промяна представлява съществено изменение на административния акт и тя не се дължи на грешно изразена воля на административния орган. При отсъствието дори на индикация за съществуването на фактическа грешка /включително в Заповедта за поправката, чиято съобразителна част се свежда до цитираното правно основание, не е налице хипотезата на каквато и да било очевидна фактическа грешка.

По смисъла на чл. 62, ал. 2 от АПК, очевидната фактическа грешка представлява пропуск или грешно отразяване от технически характер, които могат да бъдат установени от всички останали доказателства по делото, като при отстраняването ѝ актът, с който се отстранява грешката и предишния акт, не могат да си противоречат и да пораждаат различни по своето съдържание правни последици. Актът за поправка на очевидна фактическа грешка е акцесорен спрямо поправяния акт, с него е недопустимо да се изменя съдържанието му и да се засягат правата и задълженията на страните по същия. В случая не е налице хипотезата на чл. 62, ал. 2 от АПК, доколкото от твърданата Заповед за поправка се вижда, че волята на административния орган е била ясно изразена, но очевидно формирана неправилно и същата не може да бъде заместена под формата на поправка на очевидна фактическа грешка, какъвто опит е направен с процесната заповед и незаконосъобразно по реда на поправката на очевидна фактическа грешка е подменена първоначалната, действителната воля на административния орган, като това, че административният орган е формирал при издаването на първоначалния си акт воля, която евентуално не съответства на обективната действителност, не представлява явна/очевидна фактическа грешка по смисъла на чл. 62, ал. 2 от АПК.

Освен това, от издадената Заповед за поправка е видно ,че същата изменя преди това издадената Заповед от 02.06.2025 година за налагане на ПАМ-“ Връщане“, а не я поправя и не налице основание за поправка, дължащо се на писмени грешки, грешки в пресмятанията или други очевидни неточности, а е формирано ново властническо волеизявление, което води до издаване на нов административен акт, прикрит през призмата на поправка на очевидна фактическа грешка.

Всичко това води до незаконосъобразност на оспорената заповед,което предпоставя отмяната и .

Що се касае до наведените доводи в жалбата за допуснато нарушение на нормата на чл.44,ал.2 от ЗЧРБ, то съдът намира тези доводи за неотносими към спора, предмет на делото , защото те биха били относими към производството по оспорване на Заповедта за налагане на ПАМ-“ Връщане“, но не и до Заповедта за поправка на очевидна фактическа грешка, която се развива по специфичен ред.

Неоснователно е твърдението на оспорващия, че при издаване на Заповедта са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила в посока невръчване на заповедта, тъй като от приложената заповед е видно, че същата е връчена на оспорващия на дата 23.06.2025 година и в присъствието на посочен преводач, като връчването,респективно невръчването на заповедта не е част от производството по издаване на акта и не води до незаконосъобразност на акта, а засяга срока за обжалване, като оспорващият е упражнил правото си на жалба както по

административен ред, така и по съдебен ред и възниква въпросът как оспорващият е разбрал какво е съдържанието на заповедта и срокът за обжалване и пред кой съд. Очевидно е, че заповедта му е преведена на разбираем за него език, за да може да упражни правото си на жалба. Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното и на основание 172,ал.2 АПК, Административен съд
София-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 5384з-350/20.06.2025 година на Началник ГПУ- Летище В., с която е поправена очевидна фактическа грешка в Заповед рег. № 5394 ПАМ-9/02.06.2025 година на Началник ГПУ- Летище В..

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.
Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото.

СЪДИЯ: